

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Isserlis torna amb Bach El Periódico de Catalunya - Catalán - 28/09/2017	3
TOP 3 CLÀSSICA Time Out Barcelona - 28/09/2017	4
GRATIS AVUI A BCN EIXAMPLE El Periódico de Catalunya - Catalán - 28/09/2017	5
RESERVA ARA Time Out Barcelona - 28/09/2017	6
Las artes florecen junto al brillante legado de Gaudí Ideal Granada - 28/09/2017	7
Los Pujol financiaron campañas de CDC con su fortuna en Andorra El Mundo - 28/09/2017	8

CONCERT AL PALAU

Isserlis torna amb Bach

► El violoncel·lista tocarà tres 'suites' d'una obra «que ho té tot»

M. C.
BARCELONA

Steven Isserlis, polifacètic violoncel·lista anglès i autor de nombrosos llibres, inaugura el cicle Palau Bach de la temporada 2017-18 amb les *suites* de Johann Sebastian Bach. Serà avui al Palau de la Música, on interpretarà la primera, la cinquena i la sisena d'aquesta ineludible obra musical. «Aquesta gran obra sempre m'ha posat nerviós. Il segueix espantant-me!», confessa en una entrevista telefònica amb el seu peculiar sentit de l'humor. L'edat i l'experiència no han aplacat aquesta por cada vegada que puja a escena. El seu pitjor mal-

son, confessa, és quedar-se en blanc. Ho ha explicat més d'una vegada i n'ha deixat constància per escrit en alguns dels seus nombrosos articles que es poden consultar a la seva web.

«La primera *suite* de Bach la vaig tocar amb uns 11 anys. Era molt diferent llavors. El moviment historicista no havia començat i la partitura procedia d'una edició terrible», recorda. Per ell, com per molts músics, la interpretació de Pau Casals va marcar un abans i un després. «Abans de Casals, Bach es tocava d'una forma més sentimental. Després d'ell, tot es va tornar molt acadèmic. Ara la gent

s'ha adonat que aquesta música és dansa, una cosa que Casals ja va percebre».

EMOCIONS // Cada vegada que toca aquestes peces hi descobreix una cosa nova. «Són obres immenses. Ho tenen tot: profunditat, tragèdia, humor, dansa, religió...». La seva interpretació sempre és fascinant per la quantitat d'emocions que remou. I no fa falta afegir-hi res, afirma el músic, sempre preocupat per transmetre les peces des de la màxima honestat. «És la música qui et transforma, el nostre deure no és canviar-la, sinó respectar-la».

►► El virtuós violoncel·lista anglès Steven Isserlis.

Isserlis també és un entusiasta de la música contemporània. «M'agraden els compositors que toquen qualsevol estil. No m'atrauen els que pensen massa en el públic, perquè la música ha de sortir del més profund. Per això connecto amb Bach i també amb Thomas Adès i John Tavener». D'aquest últim, per cert, ha adaptat i

gravat una peça per a vuit cellos. Hi va arribar d'una forma curiosa: el mateix compositor, mort el 2013, se li va presentar en somnis i li va demanar que toqués la seva última peça. «És la cosa més estranya que m'ha passat mai! Jo mai he cregut en aquestes coses, però així va ser i me n'alegro perquè és una música preciosa». ■

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... Una tria de la millor música clàssica de la setmana

↑ OBC: Concert inaugural de temporada

De mica en mica tot torna a la normalitat, les temporades de concert també. En el cas de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la temporada comença aquest cap de setmana amb dos concerts que dirigirà Kazushi Ono, titular de l'orquestra.

→ L'Auditori. M: Marina. Dv. 29 i ds. 30. 20.30 h. 10-56 €.

↑ Quartet Casals: Integral Beethoven

La Temporada de Cambra de L'Auditori de Barcelona comença de la millor manera possible, amb els tres primers concerts de la integral de tots els quartets de Beethoven. Tot a càrrec del Quartet Casals, en l'any del seu vintè aniversari.

→ L'Auditori. M: Marina. Dt. 3. 20 h. 10-56 €.

↑ Steven Isserlis

El violoncel·lista londinenc actua en solitari en la primera proposta del cicle que la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana dedica a Johann Sebastian Bach: Palau Bach. La música del compositor barroc alemany serà l'única protagonista de la vetllada.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dj. 28. 20.30 h. 35 €.

MÉS INFO A TIMEOUT.CAT/CONCERTS

GRATIS AVUI A BCN

EIXAMPLE

Autoimmunitat *Les malalties autoimmunes: l'enemic interior* és el títol de la conferència que pronunciarà Ricard Cervera, cap del servei de Malalties Autoimmunes de l'hospital Clínic. Villarroel, 170, escala 9, planta 3.

SARRIÀ-SANT GERVASI

Concert El cantant i guitarrista Noël Meya actua aquesta nit a Luz de Gas, on ofereix un concert acompanyat de la seva banda i amics i farà un repàs vital. Muntaner, 246. A les 21.30 hores.

SANT ANDREU

Música afro La cantant, guitarrista i pianista Anita Zengeza, d'estil afropop i afrofusió, actua en companyia del

baixista Juanlu Leprevost (tots dos a la foto) a Les Terrasses de La Maquinista, al citat centre comercial. Passeig de Potosí, 2. De 19.00 a 21.00 hores.

CIUTAT VELLA

Literatura La Biblioteca Clàssica de la Real Academia Española presenta el llibre *El Abencerraje*, relat anònim del segle XVI que destaca per la humanitat en el tracte entre persones enfrontades per l'ètnia, la religió o la guerra. Presenten el llibre Eugènia Fosalba, autora de l'edició; i els especialistes en literatura medieval i del Segle d'Or Gonzalo Pontón (UAB) i Rafael Ramos (UG). La Central del Raval. Elisabets, 6. A les 19.00 hores.

Glenn Gould Amb motiu del 85 aniversari del pianista canadenc Glenn Gould es realitza un col·loqui sobre la seva figura en què participen Albert Galceran i Bruno Monsiegeon. Hi haurà música en directe de Juan de la Rubia i Miquel Villalba. A la sala d'assaig de l'Orfeó Català del Palau de la Música. Carrer del Palau de la Música, 4-6. A les 18.30 hores.

Envieu les vostres propostes
gratuïtes a distritos@elperiodico.com

RESERVA ARA

COMPRA LES ENTRADES A TIMEOUT.CAT

Seguim amb 'Blank'

Dafnis Balduz s'enfronta a *Blank*. L'actor català, a qui vam veure a la darrera temporada de *Nit i dia*, s'atreveix amb el joc teatral de Nassim Soleimanpour, on no existeixen ni assaig ni director, i on el públic té un paper fonamental. Aconseguix la teva entrada per a *Blank* en exclusiva a Time Out i gaudeix d'una obra única que no et deixarà indiferent. Utilitza el codi 2x1 que t'ofereix Time Out i compra la teva entrada a meitat de preu!

→ Sala Muntaner. M: Universitat. Dimecres 4 d'octubre.
Des de 24 €.

'Oklahoma'

Gemma Beltran barreja realitat i ficció a *Oklahoma*. La cerca de feina és el que guia els tres personatges de l'espectacle. Reserva la teva plaça!

→ Teatre Akadèmia.
M: Hospital Clínic. Fins al 15 d'octubre. Des de 12 €.

'Casi normales'

Una obra que t'emocionarà amb una banda sonora carregada de rock! Un musical protagonitzat per una família ben peculiar.

→ BARTS. M: Paral·lel. Fins al 29 d'octubre. Des de 24 €.

De Cajón! 2017

Tomatito Sexteto torna a Barcelona acompanyat del gran i mític cantaor José Mercé. Gaudeix de l'autèntic flamenc a la ciutat!

→ Palau de la Música.
M: Urquinaona. 14 de novembre. Des de 18 €.

28 Septiembre, 2017

261

millones de euros es el actual presupuesto del Departamento de Cultura de la Generalitat. Es un 15,6% más que en 2014, pero en 2011 fue de 302,4 millones.

58,7 millones para promover empresas

El Instituto Catalán de Empresas Culturales (ICEC), encargado de fomentar la promoción, distribución y consumo de contenidos culturales, se lleva la partida mayor.

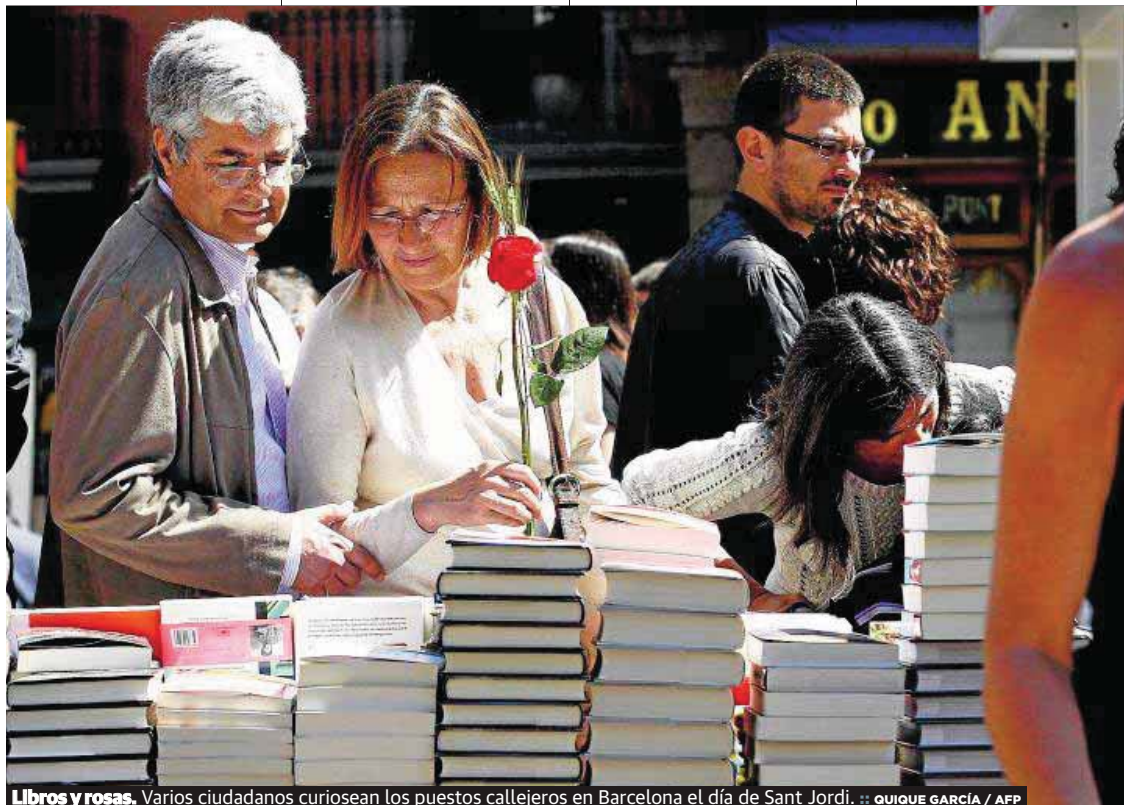

776

son los equipamientos patrimoniales de Cataluña: 115 museos, 83 extensiones, 396 colecciones, 91 monumentos y 91 centros de interpretación.

12 museos concentran el 70% de visitantes

Unos 150 centros de pequeño tamaño apenas reciben un 2% del total de público. El desequilibrio es también territorial, ya que el de Dalí es el único de los doce no asentado en Barcelona.

Libros y rosas. Varios ciudadanos curiosean los puestos callejeros en Barcelona el día de Sant Jordi. :: QUIQUE GARCÍA / AFP

Las artes florecen junto al brillante legado de Gaudí

JOSEBA VÁZQUEZ

La tradicional efervescencia intelectual catalana enriquece un escenario dominado por la obra del creador modernista

La importancia sin parangón de Antonio Gaudí en la cultura catalana la certifican un par de hechos principales. Uno, que su nombre se eleva muy por encima del de una vastísima lista de

paisanos sobresalientes en campos como la música (Casals, Albéniz, Caballé, Poveda), las letras (Gironella, los Goytisolo, Matute), el teatro (Espert, Marsillach, Els Joglars, la Fura dels Baus) o las artes plásticas (Miró, Tàpies, Dalí), por citar algunos ejemplos. Y dos, las obras del arquitecto acapararon el último año el 43,5% de las visitas a museos, colecciones, monumentos, yacimientos e instalaciones culturales de todo tipo repartidas por las cuatro provincias. De las 21.573.650 personas que en 2016 pagaron por acceder a alguno de estos equipamientos en Cataluña, 9,4 millones lo hicieron para admirar obras de Gaudí. Se lleva la palma la Sagrada Familia (4,5 millones de visitantes), seguida del Parque Güell

(2,7), La Pedrera (1,2) y la Casa Batlló (1 millón). Fuera del mundo del creador modernista, millón y medio de personas pisaron el Centre Cultural El Born; 1.368.755 el Teatro-Museo y demás centros de Dalí en Figueras, Púbol y Portlligat, y otro millón el Museo Picasso de Barcelona.

Escuelas de formación

El peso excepcional del genio modernista eclipsa en cierta manera, al menos en su proyección al exterior, la prolífica actividad cultural tradicional en Cataluña, especialmente en su capital, Barcelona. Así quiere resaltar el poeta y lingüista Carles Duarte, presidente del Consejo Nacional de la Cultura y de las Artes (CoNCA). «Hay una efervescencia muy interesante en ámbitos muy diversos y un dinamismo vinculado a los grandes equipamientos, como el Palau de la Música, el Auditorio o el Teatro Nacional de Catalunya, cuyas temporadas se inauguran ahora. Estos centros, así como museos y centros de exposiciones, están viviendo un importante incremento de público», apunta el responsable de este organismo público.

Pero parece ser otro el aspec-

to que más enorgullece a Duarte. «Me producen un gran entusiasmo los grupos de jóvenes autores, artistas, talleres de creación, compañías de danza o de teatro. Aquí han jugado un factor muy importante las distintas escuelas de formación en artes como el cine, la música, el teatro, las artes plásticas... Hay una expectativa, pero tenemos que ver si las figuras emergentes llegan a consagrarse».

Estas escuelas surgen tanto de iniciativas públicas como privadas. El Departamento de Cultura de la Generalitat dispone este año de una partida de 261 millones de euros. La dotación se ha incrementado en un 15,6% desde 2014, pero resulta insuficiente para los afectados. «Hay una queja del sector que hago mía: la aportación de la cultura al PIB catalán no es menor del 5 ó 6% anual y lo que estamos recibiendo no llega al 1% del presupuesto de la Generalitat. Ahí hay un desencaje evidente», opina Duarte. Al menos, el presidente del CoNCA celebra que «la significativa aportación de los ayuntamientos ha complementado la escasez de recursos que la Generalitat ha podido o querido destinar a este asunto».

Un tercio de los podios olímpicos de España son catalanes

■ J. VÁZQUEZ

Casi un tercio de las 87 medallas ganadas por España en disciplinas individuales en la historia de su participación en los Juegos Olímpicos han sido obtenidas por deportistas catalanes. En concreto, 28 metales, lo que supone el 32,1% del total. Ese porcentaje fue incluso algo mayor (el 35%) en la cita de Río de Janeiro, donde atletas catalanes subieron al podio en seis de las 17 ocasiones en que lo hicieron representantes españoles. Su productividad mejoró la que porcentualmente le correspondía por número de asistentes: la delegación nacional acudió a Río con 305 deportistas, 81 de ellos catalanes (el 26,5%). Fue la comunidad más numerosa, seguida de Madrid (36), Valencia y Andalucía (24 cada una) y Euskadi (21).

Esto sin tener en cuenta las especialidades de equipo. Porque de Cataluña no solo ha salido una campeona europea, mundial y olímpica de natación como Mireia Belmonte, sino un elevado número de integrantes de selecciones como las de hockey hierba, balonmano, baloncesto, waterpolo o natación sincronizada. Destaca entre todos ellos Pau Gasol, que va a iniciar su decimotercera temporada consecutiva en la NBA. Ha disminuido, sin embargo, la aportación en el combinado de fútbol: 7 catalanes formaron parte del equipo que ganó el Mundial de 2010 y solo tres jugaron en el último España-Italia.

Mención aparte merece el motociclismo. Tres catalanes coparon los títulos mundiales de MotoGP, Moto2 y Moto3 en 2013 (Marc Márquez, Pol Espargaró y Maverick Viñales) y en 2014 (Marc Márquez, Esteve Rabat y Álex Márquez).

Pau Gasol

Mireia Belmonte

Las comisiones de los Pujol se utilizaban también para financiar a Convergència

ESTEBAN URREIZTIETA MADRID

La Policía Judicial acusa a la familia Pujol de avalar con su fortuna en Andorra créditos por valor de 336 millones de las antiguas pesetas a proveedores de las campañas de Convergència Democràtica de Catalunya en 1999. La Udef ha encontrado documentos «extraordinariamente relevantes» que ha entregado al juez y que conectan por primera vez las finanzas de la familia y del partido.

PÁGINA 17

28 Septiembre, 2017

El ex presidente de la Generalitat Jordi Pujol, en un acto institucional celebrado en el Parlamento de Cataluña en febrero de 2016. SANTI COGOLLUDO

Los Pujol financiaron campañas de CDC con su fortuna en Andorra

La Udef vincula por primera vez sus fondos con las finanzas de la formación nacionalista

ESTEBAN URREIZTIETA MADRID

La Policía Judicial acusa a la familia Pujol de financiar las campañas de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) con su fortuna en Andorra. La Unidad de Delincuencia Económica y Fiscal (Udef) conecta por primera vez los fondos del clan catalán en el Principado con la formación nacionalista en un informe que ha entregado a la Audiencia Nacional y al que ha tenido acceso EL MUNDO.

La Policía ha descubierto nueva documentación bancaria en Andorra que considera «extraordinariamente relevante» y que revela, a su juicio, «una concatenación de hechos bien fundamentada que comienza en la persona de Jordi Pujol Ferrusola».

Según los investigadores, el hijo mayor del ex presidente autonómico catalán «otorgó financiación con sus activos muebles financieros en Andorra a una serie de empresas prestadoras de servicios al partido político CDC». Unas sociedades que, añade, «dirigen después sus facturas al Palau de la Música, institución que habría servido para recaudar fondos de distintas empresas adjudicatarias de obra pública, como Ferrovial».

La Udef ha entregado al Juzgado de Instrucción número 5 de la Au-

diencia Nacional que instruye el denominado *caso Pujol* «una carta» firmada por el titular de la cuenta AN 84800 que «como es sobradamente conocido no es otro que Jordi Pujol Ferrusola».

En esta misiva Pujol Jr. «se dirige al representante de Banca Reig Josep Maria Pallerola el 16 de diciembre de 1999 pidiendo que le conceda una serie de avales a través de Fibanc para garantizar *facilidades crediticias* a las siguientes empresas y por las cuantías especificadas: Hispart por importe de

168.000.000 pesetas; Altraforma S.A. por importe de 56.000.000 pesetas; y Winner Graph S.L. por importe de 112.000.000 pesetas». En total, 336 millones de pesetas.

De manera paralela, la Policía ha encontrado «tres documentos bancarios con el anagrama de Banca Reig, con referencia interna suya propia todos». En ellos «se manifiesta que el titular de la cuenta AN 84800 concede aval bancario solidario e indefinido a favor de la entidad Fibanc para garantizar las operaciones de crédito

concedidas por este banco a las empresas Hispart, S.A., Altraforma, S.A., y Winner Graph, por los importes antes mencionados».

Estas entidades, explica la Udef, ya ha quedado acreditado en el denominado *caso Palau*, que «habrían emitido facturas falsas a instituciones del Palau de la Música que en realidad se correspondían con servicios prestados al partido político CDC con ocasión de la celebración de actos electorales y propios del partido político». Entre otros de publicidad.

DEL 'CASO PUJOL' AL 'CASO PALAU'

Los nuevos hallazgos. La Udef ha aportado al juez José de la Mata nuevos documentos que considera «extraordinariamente relevantes» procedentes de los archivos de la Banca Reig andorrana, donde ocultaba la familia Pujol la fortuna que sostiene que procede de una herencia y la Policía vincula a comisiones ilícitas.

Las «facilidades crediticias». Estos documentos revelan que Jordi Pujol Jr. dio orden a su gestor bancario en 1999 de otorgar «facilidades crediticias» a una serie de proveedores de las campañas electorales de CDC siendo su padre presidente de la formación.

Los créditos a proveedores. Gracias a la gestión bancaria de la familia Pujol, la empresa Hispart consiguió un crédito de 168 millones de pesetas; Altraforma, de 56; y Winner Graph, de 112. En total, 336 millones de pesetas a empresas que ya estuvieron vinculadas al «caso Palau» y que nunca hubieran obtenido sin el aval de la fortuna andorrana del clan catalán. La Udef subraya que el aval bancario de los Pujol «se extiende indefinidamente en el tiempo».

Las nuevas «dinamizaciones». La Policía sostiene que los avales financieros a empresas que realizaron trabajos para CDC constituyen «una continuación de la actividad empresarial» de Jordi Pujol Jr. que, en este caso, busca «influencia en las instituciones democráticas».

«Acorde con las fechas en que se desarrolló la operativa», prosigue el informe policial, «parece que pudo relacionarse con una campaña electoral, la de las elecciones generales que se celebraron en marzo del año 2000». «Por tanto», indica la Udef, «la liquidez gestada en virtud de las líneas de crédito podría haberse utilizado para obtener recursos con los que pagar servicios al partido CDC relacionados con esa campaña electoral».

«La simple observación de las partidas económicas de Hispart, Altraforma y Winner Graph sugiere que de no ser por el aval concedido por Banca Reig a través de

La familia avaló 336 millones de pesetas a proveedores del partido en 1999

La Policía vincula la operación con la campaña para las generales de 2000

Jordi Pujol Ferrusola las líneas de crédito parece difícil que se hubiesen conseguido en el volumen descrito», arguye la Udef. «No creyendo que a una compañía como Altraforma con una cifra total de negocio que en el año 2001 alcanzó 234.433.002 pesetas se le conceda tanta financiación». De hecho, se hubiera tratado de «una operativa que supondría mucho riesgo para la entidad crediticia».

Destaca asimismo la Policía Judicial que «la elección de la entidad financiera Fibanc por Jordi Pujol Ferrusola para llevar a cabo esta operativa no parece un hecho casual» puesto que tanto el primogénito del clan catalán como su mujer Mercè Gironés «constan como clientes desde el 4 de febrero de 1998 merced a la suscripción de un contrato de gestión integral».

En resumen señala la Udef que en el caso descrito «Jordi Pujol Ferrusola no estaría sino coadyuvando a facilitar la continuación de su actividad empresarial» mediante «el ejercicio de su influencia en las instituciones democráticas de Cataluña a través de un partido político, CDC, del que su padre era máximo dirigente y a través del cual habría gestado sus argüidas dinamizaciones empresariales». «Favoreciendo» de esta manera a «terceros que le remuneraban de diversas formas».

De ahí que la Udef traslade al juez José de la Mata que «existiría motivación suficiente para abundar en esta línea de investigación». Propone que se «incorporen los archivos incautados» durante la instrucción del *caso Palau* «especialmente la contabilidad de Hispart y Altraforma» para profundizar en «los mencionados préstamos».

REVISTA MUSICAL CATALANA

Crítica

Una 'Novena' amb ritmes de batucada

Redacció on 27 setembre, 2017 / 0 comments

© Juanma Peláez

SIMFÒNICS AL PALAU. Orquestra Simfònica del Vallès. Cor de Cambra de Granollers. Cor Lieder Càmera. Rosa Torres-Pardo, piano. Núria Vilà, soprano. David Alegret, tenor. Jordi Domènech, contratenor. Carles Pachón, baix. Dir.: James Ross. Obres de Ricardo Llorca i Ludwig van Beethoven. **PALAU DE LA MÚSICA. 23 DE SETEMBRE DE 2017.**

Per Lluís Trullén

"Una Novena de Beethoven com no l'has escoltada mai." Amb aquest reclam l'OSV inaugurava la seva temporada de concerts al Palau, en un concert envoltat d'uns al·licients prou atractius. D'una banda, el director James Ross iniciava la titularitat al capdavant de l'orquestra assumint un càrrec que es perllongarà tres anys. Com a fet emotiu i remarcable, els versos de l'*Ode an die Freude* de Friedrich von Schiller del darrer moviment de la *Simfonia Coral* van ser cantats en català en la traducció de Joan Maragall, un record a la històrica interpretació que en va fer Pau Casals a la mateixa sala del Palau poc abans de l'inici de l'esclat de la Guerra Civil.

Aspectes prou atractius perquè un públic nombrós s'acostés al Palau (recordem que la mitjana d'espectadors per concert de l'OSV voreja els 1.300) per escoltar la celebèrrima *Simfonia* de Beethoven que l'orquestra interpretarà cada temporada fins que l'any 2024 es commemori el bicentenari de l'estrena.

© Juanma Peláez

Una batucada a càrrec dels vuit membres que integren el conjunt barceloní Brincaderia donava la benvinguda a les portes del Palau al públic que assistia al concert. Ja a la sala, amb el cor i els músics (vestits de carrer sense seguir cap criteri estètic), tots es preparaven per començar un concert que ens va deparar més d'una sorpresa. James Ross, micròfon en mà, va donar la benvinguda al públic explicant que després de la històrica interpretació de Casals ara podia tornar a escoltar-se al Palau la *Novena* amb els versos traduïts al català. De nou els espectaculars ritmes del conjunt Brincadeira –ara ja dins la Sala de Concerts del Palau– donaren pas al *Concert per a piano, batucada i orquestra*, “*al Limite*” de Ricardo Llorca. Amb Rosa Torres-Pardo al piano, la interpretació d'aquesta obra plena de ritme i color ens presentava una partitura efectista i colorista en què les polirítmies, els contrastos entre solista, percussió i orquestra creaven una atmosfera particular plena d'un atractiu eclecticisme. Obra que a moments està mancada de cert magnetisme i conjunció instrumental però que en línies generals es presenta equilibrada en la construcció. Impecable com sempre Rosa Torres-Pardo, una de les pianistes espanyoles que gaudeix de més reconeixement internacional, i aplaudiments a Ricardo Llorca per la seva composició.

Acte seguit s'iniciava la *Novena*. Què hauria costat fer aquí una breu pausa i evitar dividir en dues parts la interpretació de la *Simfonia*? Partir la *Novena* amb un entreacte d'uns quants minuts és un fet inusual i incomprensible. A nivell estètic va trencar tot el discurs beethovenià, a més de no respondre a cap criteri coherent. Però el fet més insòlit era el de fer precedir l'“Scherzo” i l'inici del darrer moviment amb una nova batucada. El resultat, una *Novena* tan fraccionada que perdia tota la força del discurs genialment construït per Beethoven, i que sense cap fonament es pretenia atorgar-lo no sabem si a l'originalitat o algun altre aspecte amb experiments absurds. El millor de la *Novena* va ser l'efecte del cor amb alguns cantaires del Cor de Cambra de Granollers i el Cor Lieder Càmera disposats a les dues bandes de l'amfiteatre que provocaven un bellíssim efecte sonor, a la manera de les interpretacions d'*Els Messies* participatius. Escoltar els versos de Joan Maragall en les veus impecables dels quatre solistes vocals –Núria Vilà (soprano), David Alegret (tenor), Jordi Domènech (contratenor), Carles Pachón (baix) i dels dos cors– va suposar un encert ple d'emotivitat. Quant a la interpretació, i deixant de banda la fragmentació absoluta del seu discurs, l'OSV va assolir bells moments interpretatius en l'“Adagio” i va resoldre amb correcció els complexos passatges del darrer moviment. Una *Novena* a la qual va mancar en el primer moviment més emotivitat i força, i en l'“Scherzo”, fluïdesa i joc de contrastos. Aplaudiments que van tenir com a resposta la repetició del darrer episodi de la *Simfonia* i, ja al final, bona part del públic del Palau cantant *Els segadors*, seguit de crits a favor de la independència. Un inici de temporada correcte, del qual esperàvem més a nivell interpretatiu, i que tindrà com a nova entrega una obra tan ambiciosa com la *Segona Simfonia* de Mahler.

 Like 25

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by Wpshower

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat, Diversos

El Centre de Documentació de l'Orfeó Català dedica una exposició a la senyera de l'Orfeó Català amb motiu de la seva restauració

Redacció on 28 setembre, 2017 / 0 comments

Des del dimarts 26 de setembre el Foyer del Palau de la Música Catalana acull l'exposició "La senyera de l'Orfeó Català. Símbol de la seva identitat", produïda pel **Centre de Documentació de l'Orfeó Català** (CEDOC) amb motiu de la restauració de la senyera de l'entitat a càrrec del **Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa** i impulsada pel mateix CEDOC.

La senyera de l'Orfeó Català, que va ser dissenyada per l'arquitecte Antoni Gallissà, va acompanyar el cor durant bona part del segle XX en multitud de concerts i viatges artístics, tal com ho testimonien documents i nombroses imatges que figuren a la mostra. A partir dels anys setanta la senyera original es va anar degradant i per mantenir-la més ben conservada se'n va fer un duplicat idèntic a l'original. Des de llavors la senyera original s'ha conservat a l'interior del Palau de la Música Catalana, però tot i estar salvaguardada de les inclemències externes, amb el pas dels anys també s'ha anat malmetent. Per aquest motiu s'ha restaurat aquesta peça icònica de l'Orfeó Català.

Estructurada en cinc àmbits, la mostra recull –amb diferents documents històrics de l'època i fotografies– la història de l'enseny com a obra modernista afí al Palau de la Música Catalana, així com també s'hi exposa la realització del disseny, la confecció i el simbolisme que n'amaga la iconografia. L'exposició també recorda l'acte extraordinari de benedicció de la senyera, que va tenir lloc al monestir de Montserrat l'11 d'octubre de 1896, amb la intervenció del bisbe Josep Morgades, i l'estrena de l'himne de l'Orfeó Català, *El cant de la Senyera*, aquell mateix dia. A més, es dedica un espai al protagonisme de la senyera de l'Orfeó Català en tant que representa l'esperit de l'entitat, el seu paper i presència als actes, concerts i viatges artístics al llarg dels més de 125 anys d'història del cor.

A la mostra es podrà contemplar la senyera restaurada i, de manera excepcional, una peça artística de l'arquitecte Antoni Gallissà. Es tracta d'una obra molt poc coneguda, una pintura sobre tela amb la reproducció exacta del motiu central de la senyera. Aquesta peça pertany a la col·lecció privada de la família de Moragas i Spà, descendents de Gallissà. Finalment, la mostra ofereix un petit recull d'algunes senyeres d'orfeons catalans que van ser fundats inspirant-se en l'Orfeó Català i que també van tenir la seva pròpia ensenya i el seu propi himne.

Exposició: "La senyera de l'Orfeó Català. Símbol de la seva identitat"

Lloc: Foyer del Palau de la Música Catalana

Data: del 26 de setembre al 17 de desembre de 2017

Horari: de 9 a 22 h

Entrada lliure

Like 0

Tweet

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by Wpshower